SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 8 AUGUST 1946 96. AARG.



Afskedsfesten d. 27. Juli for Missionspræsident Orson B. West og Hustru

EN TAK

Naar disse Linier læses, vil Præsident Alma L. Petersen forlængst være ankommet til Danmark og har dermed overtaget Ledelsen af Den danske Mission. Vort inderlige Haab er, at Herren vil velsigne ham i rigeste Maal.

Vi vil gerne gennem disse faa Linier udtrykke vor Tak til Kirkens Medlemmer, som trofast har staaet os bi i vort Arbejde, der ikke altid har været lige let i de vanskelige Aar, vi har gennemlevet. Situationen var dengang helt ny for os, og uden Forbindelse med Kirkens Hovedkvarter maatte vi tage Stilling til de opstaaede Problemer, der jo skulde løses. Og de blev løst gennem fortræffeligt og loyalt Samarbejde med de forskellige ansvarlige Instanser og Embedsmænd i Kirken.

Vi vil rette en særlig Tak til Distriktspræsidenterne og Grensforstanderne og deres Raadgivere, fordi de altid gav os Hjælp og Støtte, ligesom vi ogsaa takker for venlige Breve og opmuntrende Rapporter fra Hovedbestyrelserne og de øvrige Organisationer

Kirkens Medlemmer staar i Dag stærkt og vil kunne faa meget stor Fremgang, dersom de selv vil. Der er kun een Ting, der bringer virkelig Glæde i Evangeliet og Fremgang i Kirken, og denne ene Ting er Efterlevelse af Kirkens Lærdomme og Principper. Vi har det bedste at byde Menneskeheden, og det eneste hvorved sand Lykke kan opnaas.

Vi takker igen alle og enhver for de Aar, der er gaaet, og beder Herren velsigne hver enkelt af Kirkens Medlemmer i dette Land. Vi ser frem til en lys og lykkelig Tid for Kirken paa alle Omraader.

Vi glemmer ikke de mange dejlige Konferencer og Sammenkomster, vi har haft i de forløbne Aar. Trods Krig og Ufred gennemførte vi alle vore Konferencer, hvor Søskende kom for at hente ny Næring til den mørke Tid, vi gennemlevede. Tak for disse dejlige Minder.

Maa Herren bevare os alle til trofast Virke for hans vidunderlige Sag.

Deres hengivne

Krista og Orson B. West.

Sandheden vil bestaa

Af Præsident *George F. Richards.*

Sidste Søndag var det Fastedag. Jeg overværede Fastemødet i et af Warderne i denne By og hørte nogle gode Vidnesbyrd. En ung Dame antydede i sit Vidnesbyrd, at hun ikke vidste saa meget om Evangeliet, men denne ene Ting vidste hun, at Evangeliet bragte Fred i Sindet. Jeg syntes, det var et vidunderligt Vidnesbyrd, og jeg blev enig med mig selv om, at denne Kvinde levede sin Religion, for de Sidste Dages Hellige, der lever deres Religion, har virkelig Fred i Sindet, og de som ikke lever deres Religion, er jeg bange for, har ofte sjælelige Anfægtelser. Det er en af de store Velsignelser, som Herren har for de trofaste af sine Børn, Fred i Sindet.

Da Forsamlingen stod op og sang, tænkte jeg paa, hvilket herligt inspirerende Syn dette er. Det er inspirerende, da vi sad ned, men da vi stod op, syntes det, som om der var flere af os, og saa tænkte jeg: »Det er jo kun en lille Del af Kirkens trofaste Medlemmer«, og jeg takker Herren for dem, og jeg beder inderligt om, at han vil velsigne dem og belønne dem for deres Trofasthed. Men der er nogle. der ikke er trofaste, hvad vi er meget kede af. Gud velsigne dem, at de maa indse deres Fejltagelser, at de maa drage Fordel af de Muligheder, som tilbyder sig for dem til at modtage Evangeliets frelsende Principper, som de endnu ikke har modtaget, og at de maa lære at vide, at Herren behøver dem i sin Tjeneste, og at der tilbydes dem en Lejlighed, hvis de vil leve saadan, at de kan bruges til dels at betale den Taknemmelighedsgæld, de skylder ham, som de aldrig helt vil kunne gøre.

Hvis jeg har faaet korrekte Oplysninger, er der nogle Medlemmer af Kirken, der ikke alene er ligegyldige overfor deres Religion, men som har begaaet Synd og brudt Renhedens og Kyskhedens Love. Jeg har Medlidenhed med dem. Gud velsigne dem, at de maa forstaa deres sande Stilling og omvende sig fra deres Synder og faa Fred med Herren, medens Lejligheden er der. Guds Aand vil ikke altid trættes med Mennesket.

Det er et vidunderligt Arbejde, vi er beskæftiget med. Kirkens aarlige Generalkonference er af særlig Betydning og stor Interesse for Sidste Dages Hellige. Kirkens Medlemmer, fjern eller nær, i stort Antal samles i denne Kirkens Generalkonference paa Aarsdagen for Kirkens Stiftelse, en meget passende Maade at højtideligholde denne yderst vigtige Begivenhed paa, idet den paavirker mange Tusinde Mænd og Kvinder, der er rene paa Legeme og Sjæl, for deres bedste og deres Frelse. Kirkens Organisering og Evangeliets Gengivelse hedder »Mormonisme«, for hvilken mange trofaste har maattet udstaa Lidelse og Død, men Belønningen for alle saadanne overgaar i Herlighed enhver Opfattelse, som Mennesket har.

I Dag for 116 Aar siden blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige stiftet paa direkte Befaling fra Gud i Seneca County, New York, under den Stats Love. Lige siden den blev organiseret, har Kirken været Genstand for bitter Opposition og Forfølgelse. Denne er sket til forskellige Tider, fra forskellige Kilder og i forskellig Form, men altid foranlediget af Lucifer, Djævelen, gennem villige Udsendinge med det Formaal og den Hensigt at ødelægge Kirken og tilintetgøre Guds Planer med Menneskets Frelse.

Til de Helliges Trøst, lad mig citere for Dem, hvad Frelseren har sagt:

Salige er de, som er forfulgte for Retfærdigheds Skyld, thi Himmeriges Rige er deres.

Salige er I, naar man haaner og forfølger eder og lyver eder alle Haande ondt paa for min Skyld.

Glæder og fryder eder, thi eders Løn skal være stor i Himlene; thi saaledes have de forfulgt Profeterne, som var før eder. (Math. 5: 10—12).

Forfølgelse er og har altid været en Arv for Guds Hellige. Mænd og Kvinder har rejst rundt i Landet, i dette og i andre Lande, og talt mod Kirken og dens Ledere. Bladartikler og Bøger i Dusinvis af en giftig og ærekrænkende Karakter er blevet skrevet og trykt imod os. Apostater fra Kirken har kæmpet mod den paa forskellige Maader, medens Herrens Værk, som deres Raseri har været vendt imod, stadig har Fremgang.

Mormonismen har i mere end et Aarhundrede saaledes

været dænget til med Bedrageri, Overfald og falske Paastande, men ved hvert eneste Angreb er den blevet mere kendt. Herrens Værk trives under Modstand og Forfølgelse. »Sandheden er mægtig og vil bestaa«.

Vi bejler ikke til Opposition og Forfølgelse, men hvis den kommer, bliver vi ikke saa forbavset, for vi ved, hvad Grund vi staar paa, og at dette er Herrens Værk, og at Gud er ved Roret og leder det gode Skib i sikker Havn.

Der er to Magter, der virker paa Menneskets Sind og Hjerte — den ene for det gode og den anden for det onde.

Lad mig citere fra Mormons Bog:

Derfor kommer alt godt fra Gud; og det, som er ondt, kommer fra Djævelen; thi Djævelen er en Fjende af Gud og strider mod ham bestandigt samt indbyder og lokker uophørligt til Synd og til at gøre det, som er ondt. (Moroni 7: 12).

Pagtens Bog:

... thi vi saa Satan, den gamle Slange, Djævelen, der gjorde Oprør mod Gud og sogte at bemægtige sig Guds og hans Kristi Rige, og han fører Krig mod Guds Hellige (Pagtens Bog 76: 28—29).

Den Helligaand er Medlem af Guds Treenighed, en aandelig Personlighed. Lucifer er ogsaa en Aand, der ikke er iklædt et Legeme. Den Helligaand inspirerer til det gode. Djævelen er Anstifter af det onde. Hver af disse Faktorer stræber efter at vinde Menneskesjælen, den ene for at frelse og den anden for at ødelægge.

... saa udvælger i Dag, hvem I ville tjene (Josva 24: 15).

Mennesket har sin Handlefrihed og er ansvarlig overfor Gud, som gav den for den Maade, han behandler det paa. Den Helligaands stille Hvisken bortfjerner al Tvivl og Frygt og bringer Sjælen Overbevisning, saa at vi kan sige, og med god Samvittighed, at vi kender Sandheden af det, som vi har modtaget.

Frelseren sagde:

... Min Lære er ikke min, men hans, som sendte mig. Dersom nogen vil gore hans Vilje, skal han erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv (Joh. 7: 16—17).

Lad os se, hvordan dette virker: Jesus lærte om hans Vilje, der sendte ham og gjorde hans Vilje i alle Ting. Han sagde til Nikodemus:

... Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige (Joh. 3: 5).

Hvad sker der, naar et Menneske bliver født af Vand og Aand? Jesus har givet os et værdigt Eksempel i alle Ting. Lad os se, hvad der skete med ham:

Men da Jesus var blevet døbt, steg han straks op af Vandet, og se, Himlene aabnedes for ham, og han saa Guds Aand dale ned som en Due og komme over ham. Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: »Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag« (Math. 3: 16—17).

Det vil sige, han blev nedsænket i Jordans Vande af Johannes Døberen og steg op af Vandet, og paa denne Maade blev han født af Vand. Saa aabnede Himlene sig, og Guds Aand, den Helligaand, dalede ned paa ham som en Due, og paa denne Maade blev han født af Aanden.

Og nu ser vi, hvad der skete, efter at han var blevet født af Vand og Aand:

Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: »Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag« (Joh. 3: 17).

Det er den Maade, Faderen bifaldt Sønnen paa. Paa lignende Maade bifaldes gennem den Helligaands Kraft hvert værdigt Menneske, der bliver døbt som Jesus blev, ved den samme Myndighed af Præstedømmet, og som modtager den Helligaand ved Haandspaalæggelse af Kirkens Ældster. Paa denne Maade har Medlemmer af Kirken faaet et Vidnesbyrd om Sandheden.

... ingen kan sige: »Jesus er Herre« uden ved den Helligaand (1. Kor. 12: 3).

Efter at et Menneske har modtaget den Helligaand ved Haandspaalæggelse, er det hans Ret og Privilegium ved Trofasthed at faa stadig Vejledning af den Helligaand, hvis Betydning kun de trofaste kender.

Den Helligaand virker paa mange Maader til Menneskets Frelse og Velsignelse. For Eksempel, da Jesus spurgte sine Disciple:

... Men I, hvem sige I, at jeg er? Da svarede Simon Peter og sagde: »Du er Kristus, den levende Guds Søn«. Og Jesus svarede og sagde til ham: »Salig er du, Simon Jonas's Søn, thi Kød og Blod har ikke aabenbaret dig det, men min Fader, som er i Himlene« (Math. 16: 15—17).

Hvorledes aabenbarede Faderen det til Peter? Ved den Helligaands Kraft, hvorigennem Faderen har Kontakt og Forbindelse med Mennesket paa Jorden.

Hør hvad Moroni, en Guds Profet i Mormons Bog, siger om den Helligaands Virke:

Og naar I modtager disse Ting, formaner jeg eder til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er sande; og dersom I bede af et oprigtigt Hjerte og med fast Forsæt samt med Tro paa Kristus, vil han aabenbare Sandheden deraf for eder formedelst den Helligaands Kraft; og formedelst den Helligaands Kraft kunne I kende Sandheden i alle Ting (Moroni 10:4—5).

Mange Mennesker har prøvet dette Løfte og har modtaget Aandens Vidnesbyrd, at de Ting, der indeholdes i Mormons Bog, er sande.

Dette Løfte er sandt med Hensyn til alle Skrifterne. Naar jeg læser Joseph Smiths Beretning om Faderens og Sønnens Syn, da han endnu kun var en Dreng paa fjorten Aar, bevidner den Helligaand for mig, at det, han siger, er sandt, og jeg frydes uden Lige i dette Vidnesbyrd. Jeg føler, at jeg véd, ved Guds Aabenbaringer gennem den Helligaands Paavirkning, lige saa meget som Peter gjorde, at Jesus er Kristus, den levende Guds Søn, og ved den samme Kraft, som er Guds Kraft, ved jeg i Sandhed, at Joseph Smith var og er en sand Guds Profet som alle hans Efterfølgere som Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indbefattende den nuværende Præsident for Kirken, George Albert Smith. Jeg ved ogsaa, at det Værk, vi arbejder med, er Guds Værk, og at det vil bestaa for evigt.

Jeg citerer Frelserens Ord:

Kommer hid til mig alle, som lide Møje og er besværede, og jeg vil give eder Hvile. Tager mit Aag paa eder, og lærer af mig; thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet; saa skulle I finde Hvile for eders Sjæle. Thi mit Aag er gavnligt, og min Byrde er let (Math. 11:28—30).

Syndens og Angerens Byrde er noget, der skal frygtes og hvorved de dybeste og største Synder kan tilgives og det ved Omvendelse og Lydighed mod Evangeliets Love og Ordinanser, som er gjort effektive ved vor Herre og Frelsers Jesu Kristi Forsoning.

Vor tredie Trosartikel lyder:

Vi tror, at alle Mennesker formedelst Kristi Forsoning kunde blive frelste ved at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer.

Paa denne Maade afkaster vi vore Synder og bereder os for Frelse.

Daab er en naturlig Følge af Tro og Omvendelse. Det er Døren til Riget.

... Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige (Joh. 3:5).

... Den, som ikke gaar ind i Faarefolden gennem Døren, men stiger andetsteds over, han er en Tyv og en Røver (Joh. 10:1).

Daab er ogsaa for Lovens Opfyldelse.

Da kommer Jesus fra Galilæa til Jordan til Johannes for at døbes af ham. Men Johannes vilde formene ham det og sagde: »Jeg trænger til at døbes af dig, og du kommer til mig!« Men Jesus svarede og sagde til ham: »Tilsted det nu; thi saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed« (Math. 3:13—15).

hvad der ikke kunde opfyldes uden Daab.

Daab er til Syndernes Tilgivelse, som man har omvendt sig fra.

Men Peter sagde til dem: »Omvender eder, og hver af eder lader sig døbe paa Jesu Kristi Navn til eders Synders Forladelse; Og I skulle faa den Helligaands Gave (Ap. Gern. 2:38).

Lader os derfor forbigaa Begyndelsesordet om Kristus og skride frem til Fuldkommenheden uden atter at lægge Grundvold med Omvendelse fra døde Gerninger og med Tro paa Gud, med Lære om Døbelser og Haandspaalæggelse og dødes Opstandelse og evig Dom. Ja, dette vil vi gøre, saafremt Gud tilsteder det (Hebr. 6:1—3).

Saa anvender just derfor al Flid paa i eders Tro at udvise Dyd og i Dyden Kundskab og i Kundskaben Afholdenhed og i Afholdenheden Udholdenhed og i Udholdenheden Gudsfrygt og i Gudsfrygten Broderkærlighed og i Broderkærligheden Kærlighed. Thi naar dette findes hos eder og er i Tiltagen, lader det eder ikke staa ørkesløse eller ufrugtbare i Erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus (II Peter 1:5—8).

at kende, hvem der er evig Liv.

Vi tror, at vi bør være ærlige, sanddru, kyske, velgørende, dydige, oprigtige og gøre godt mod alle. I Sandhed, vi kunde sige med Paulus, at vi tror alt, vi haaber alt; vi har udstaaet meget, og vi haaber med Guds Hjælp at blive i Stand til at udholde alt. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt (13. Trosartikel).

Maa Herren hjælpe os til at være rettroende i vor Tankegang, i vor Lære og i vort Liv og være i Guds Lignelse og Billede i alle Ting i Jesu Kristi Navn. Amen.

Mormonismen bryder sig Vej i Finland

Finland har i kirkelig Henseende altid hørt under den svenske Mission, selv om der aldrig har været udført effektivt Missionsarbejde der. Det synes imidlertid nu, at en Forandring er ved at indtræde, idet den tidligere svenske Missionspræsident C. Fritz Johansson og Ældste Lagerberg har virket som Missionærer i Finland siden Begyndelsen af Maj. I Samarbejde med Præident Eben R. T. Blomquist vil de sikkert være i Stand til at finde Vej til mange oprigtige Sjæle, der søger efter Sandheden.

Vi har kun faa Medlemmer i Finland og tildels spredt over et stort Areal i det udstrakte Land. Missionærerne har allerede ifølge »Nordstjärnan« afholdt mange Møder og uddelt mange Skrifter og solgt en Del Mormons Bøger og faaet en Del Venner, der undersøger Evangeliet. Missionærerne har endog haft Lejlighed til at tale ved et Baptistmøde indbudt dertil af Præsten.

For Øjeblikket nyder de finske Søskende det store Privilegium at have Besøg af en af Herrens Apostle, idet Præsident Ezra Taft Benson for Tiden er i Finland. Vi kan forstaa, hvilken Opmuntring det maa være for de derboende Medlemmer af Kirken at høre en Apostel og lytte til hans inciterende og inspirerende Taler og nyde godt af hans vidunderlige Aand.

Vi ser saaledes, at Evangeliet forkyndes — og med Held. Enhver sand Sidste Dages Hellig skulde have Lov til at komme ud og virke som Missionær og dermed bane Vej for Evangeliet til de oprigtige af Hjertet. Der er intet paa Jorden, som i den Grad bringer Fred og Glæde til Mennesket som uselvisk Missionsarbejde.

Vi lykønsker den svenske Mission med Missionsarbejdet i Finland og nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over de der virkende Missionærer.

Orson B. West.

EN SAMTALE

Missionspræsident Orson B. West er blevet afløst af Præsident Alma L. Petersen efter at have virket som den danske Missions Leder i mere end 6½ Aar fra 5. December 1939 til 27. Juni 1946. Vi har opsøgt Broder West og beder ham fortælle om sine Følelser ved Afløsningen.

»Jeg er glad — det er en Lettelse efter mange Aars Slid og Slæb. Jeg kan heldigvis sige, saadan som det forlanges i vor Kirke: Jeg var glad, da der blev kaldt paa mig — og jeg er glad, nu der siges: Gaa! Iøvrigt kan jeg sige, at jeg nærer de bedste Følelser om alt og alle, som jeg har haft Forbindelse med under min Funktionstid.«

»Hvad er Deres Indtryk af Søskendes Stilling til Begrebet: En *dansk* Missionspræsident?«

»Jeg har ikke mærket det mindste til nogen anden Indstilling end den sædvanlige over for en Missionspræsident. Forholdet har været overordentlig gunstigt paa alle Maader. Faktisk er det gaaet forbløffende godt.«

»Og hvordan med Offentlighedens Stilling i de 6½ Aar?«

»Vi har været heldige! Vi har haft mere Presse end nogensinde før, og der har været en mærkbar Vending i Tendensen i Artiklerne, saaledes at man nu aabenbart ser med Sympati paa os. Vi har jo ogsaa haft Sukces med vore Forsøg med Radioen.«

»Hvad betragter De som Højdepunkterne i de 6½ Aar?«

»Uden Tvivl General-Konferencen i 1944, den 27. Juni, da vi afslørede Mindetavlen for Joseph Smith, samtidig med at Københavnerne havde rejst sig til Folkestrejke mod Tyskernes Voldsdomme. Iøvrigt naturligvis de halvaarlige Konferencer. Og endelig Præsident Bensons Besøg, der betød Genoprettelsen af Forbindelsen med Amerika. Og Mødet i København den 17. Februar, hvor Præsident Benson talte til den største Forsamling, vi har mønstret i Danmark.«

Hvordan har Stillingen været i Forhold til Amerika?«

»Vi har jo absolut ingen Forbindelse haft med Amerika under Krigen. Og dog — lidt har vi jo haft — illegalt over Sverige og paa anden Maade, men i Virkeligheden har vi maattet staa ganske paa egne Ben i alle disse Aar. Straks da Krigen var forbi, var vi naturligvis henrykte for Post- og Telegraf-Forbindelsen, men den egentlige Forbindelse blev først oprettet 10 Maaneder senere, nemlig i Februar, da Præsident Benson kom hertil.«

»Er der et eller andet, De kunde have Lyst til at sige til Søskende?«

»Ja, jeg vil gerne have Lov til at sige Tak for den Velvilje, der er blevet vist mig, og for det udmærkede Samarbejde gennem de 6½ Aar. Og jeg vil opmuntre alle Søskende til Trofasthed i Kirken i Fremtiden.« *JS.*

Frugterne af et retfærdigt Levned

Af Præsident *J. Reuben Clark, Jr.*
af det første Præsidentskab.

Mine Søskende, jeg haaber inderligt, at I vil støtte mig i eders Tro og Bønner, saaledes at det, jeg i Dag skal sige, maa være inspirerende og opbyggende for eder. Hvis jeg ikke kan opnaa dette, som et Redskab i Herrens Haand, saa vil min Tid her have været spildt.

Dette er vanskelige og besværlige Tider, Tider, hvori vore Sjæle bliver prøvet Vi behøver alle Hjælp, endogsaa de lykkeligste af os. Vi er alle udsatte for Sorg og Ængstelse, og der er kun en Maade, hvorpaa vi kan faa Lindring herfor. Job svarede paa sine tre Venners grusomme Anklager:

»Og jeg ved, at min Genløser lever, og at han som den sidste skal staa op over Støvet. Og naar min Hud, saaledes sønderslidt er borte, og jeg er blottet for mit Kød, skal jeg skue Gud, hvem jeg skal skue som den, der er for mig, og hvem mine Øjne skulle se, og ikke en fremmed; mine Nyrer forsmægte i mit Indre.« — — Job 19: 25—27.

I denne storslaaede Erklæring gav Job os et fuldstændigt Billede af Jesus Kristus, Messias, Forløseren, om hans Død, om hans Forsoning, om hans Opstandelse, som fik saa stor Betydning for Job og hele Menneskeheden. Alle vil dø; alle vil komme til at hvile i Graven; alle vil opstaa undtagen dem, der vil blive optaget for at møde ham ved hans Komme. Dette er Budskabet; denne Kundskab, Job var i Besiddelse af, er den Kundskab, der i denne strenge Tid vil give os Fred og Trøst. Som Frelseren har sagt:

»Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder; jeg giver eder ikke, som Verden giver. Eders Hjerte forfærdes ikke og forsage ikke!«

Vi kan alle komme i Besiddelse af den Kundskab, som Job besad. Det er i Virkeligheden ikke kun de Sidste Dages Helliges Rettighed men Pligt at erholde denne Kundskab. Hvis det mislykkes os at erholde denne Kundskab, vil det ogsaa mislykkes os at erholde Frugterne, at nyde de Velsignelser, som Evangeliet har at bringe os, hvis vi lever, som vi skulde.

Jeg har ofte tænkt paa Eksempler, der viser lignende Vidnesbyrd, som det Job var i Besiddelse af; Eksempler i Forbindelse med Frelserens Liv i Palæstina; Eksempler, der

viser, at nogle Mennesker vidste, hvem Jesus var og kendte hans Mission. Et af de første var umiddelbart efter Jesu Fødsel, hvor hans Forældre havde bragt ham til Templet ifølge Moseloven. En Mand ved Navn Simeon, som gennem den Helligaand havde faaet Løfte om, at han ikke skulde dø, førend han havde set Frelseren, kom ind i Templet, og da han saa det lille Jesusbarn, tog han

»...... ham op i sine Arme og priste Gud og sagde: Herre! nu lader du din Tjener fare i Fred, efter dit Ord. Thi mine Øjne har set din Frelse, som du beredte for alle Folkeslagenes Aasyn: Et Lys til at oplyse Hedningerne og en Herlighed for dit Folk Israel.« — — Luk. 2: 28—32.

Saaledes modtog han ligesom Job et Vidnesbyrd.

Ved den samme Anledning kom Anna, den gode Kvinde, som havde opholdt sig i Templet i aarevis, ind og erklærede, at hun saa den Forløser, der var kommet til Verden.

Kort Tid efter at Jesus var begyndt sin Mission, husker I, at han udvalgte visse af sine Apostle og blandt dem Simon, der senere blev kaldt Peter og Andreas hans Broder. Han havde truffet dem, førend han udvalgte dem. Men den Dag kom han til dem, da de var ved at kaste deres Net i Søen, for de var Fiskere, og han sagde til dem:

...... Følg mig, og jeg vil gøre eder til Menneskefiskere. (Matt. 4: 19.)

Og utvivlsomt i Besiddelse af det samme Vidnesbyrd som Job, lagde de deres Net til Side og fulgte Jesus.

Jeg tænker paa den Høvedsmand, hvis Tjener var syg. Tilsyneladende kendte han næppe Frelseren, dog sendte han Bud efter ham og fortalte, at hans Tjener var syg, og at han ønskede, at han skulde blive helbredt. Jesus begav sig til hans Hjem; men Høvedsmanden lod sende følgende Budskab til ham:

»...... Herre, umag dig ikke; thi jeg er ikke værdig til, at du skal gaa ind under mit Tag.

Derfor agtede jeg heller ikke mig selv værdig til at komme til dig; men sig det med eet Ord, saa bliver min Dreng helbredt.

Jeg er jo selv et Menneske, som staar under Øvrigheden og har Stridsmænd under mig; og siger jeg til den ene: Gaa! saa gaar han; og til den anden: Kom! saa kommer han; og til min Tjener: Gør dette! saa gør han det.«

men Jesus sagde til dem omkring sig:

»Jeg siger eder, end ikke i Israel har jeg fundet saa stor en Tro.« (Luk. 7: 6—9.)

Tjeneren blev helbredt. Et andet Vidnesbyrd, der i Karakter var ligt Jobs.

Jeg husker ogsaa Beretningen om den græske Kvinde, hvis Datter var syg. Samtalen mellem Frelseren og denne Kvinde er vist det eneste Tilfælde, hvor Frelseren ikke med det samme giver Svar paa rede Haand. Hun bad ham helbrede Datteren. Til at begynde med svarede han hende ikke. Saa tilbad hun ham, og han sagde:

»Det er ikke smukt at tage Børnenes Brød og kaste det for de smaa Hunde.«

Hun svarede:

»...... Jo, Herre, de smaa Hunde æde jo dog ogsaa af de Smuler, som falder fra deres Herres Bord.«

Og Jesus sagde:

»...... O Kvinde, din Tro er stor, dig ske, som du vil!« (Matt. 15: 26—28.)

Og saa senere har vi Peters Eksempel. Efter at Jesus og Apostlene havde været i Galilæa, kom de til Kysten af Kæsarea Filippi, og da de standsede, øjensynligt for at hvile sig, sagde Jesus til dem, idet han tilsyneladende henvendte sig til Peter:

»...... Hvem siger Folk, at Menneskesønnen er?«

Og de sagde:

»Nogle sige Johannes Døberen; andre Elias; andre Jeremias eller en af Profeterne. Han siger til dem: Men hvem siger I, jeg er?«

Peter svarede uden Tøven og sagde:

»...... Du er Kristus, den levende Guds Søn.«

Og Jesus svarede og sagde til ham: »Salig er du Simon Jonas's Søn! thi Kød og Blod har ikke aabenbaret dig det, men min Fader, som er i Himlene.« — — Matt. 16: 13—17.

Fra den Tid indtil nu har dette Budskab lydt ned gennem Aarhundrederne og vist os, hvorledes vi kan faa den Trøst, som hvert Guds Barn er berettiget til, og uden hvilken vi ikke kan blive lykkelige eller opnaa Ophøjelse. Det var det Vidnesbyrd, som de, der grundlagde denne Kirke, fra Profeten Joseph og ned til de sidste iblandt os, har været besjælet af. Det er det Vidnesbyrd, som holdt de Hellige oppe, da de rejste gennem Ørkenen for at komme til Utah — — gennem deres Prøvelser og Forfølgelser i Ohio, Illinois, Missouri; det er det Vidnesbyrd, der i Dag holder Kirkens Hel-

lige i det krigshærgede Europa oppe under alle deres Vanskeligheder, der er saa alvorlige som nogle, der nogensinde har ramt nogle af Menneskenes Børn saa vidt som fysisk Lidelse og Smerte angaar. Vore Rapporter viser, at mange, ja, de fleste i nogle Egne er uden Hjem. Mange, ja i Virkeligheden alle i nogle Egne sulter og har intet Tøj. Dog har de holdt fast ved deres Vidnesbyrd, hvorigennem de har modtaget Trost. De har tilbedt Herren; de har holdt hans Befalinger endog under de sørgeligste Omstændigheder.

Det er vor Rettighed, ja, som jeg allerede har sagt, er det i Virkeligheden vor Pligt at erholde os et saadant Vidnesbyrd. Nogle kan spotte, nogle kan tvivle; nogle kan erklære, at vore Principper er falske; men Sandheden vil vedblive at være Sandhed, selv om nogle fornægter den. Jeg anbefaler eder at læse, hvad jeg selv havde haft til Hensigt at oplæse, men som Tiden ikke tillader, det ellevte og følgende Vers i 1. Kor. 2. Kapitel, hvori Paulus siger:

»Thi hvilket Menneske ved, hvad der er i Mennesket uden Menneskets Aand, som er i ham? Saaledes har heller ingen erkendt, hvad der er i Gud, uden Guds Aand.« — — I. Kor. 2: 11.

Vi maa være forberedte paa, som Paulus antyder til Korinterne, at blive betragtet som Daarer, for han fortæller os, at Ting henhørende til Guds Rige er Daarskab for Mennesker. Men vi, som har Aandens Vidnesbyrd, véd, at hvad der synes som Daarskab for Mennesker, kan være den største Visdom for Gud; og vi véd, at vi kan nyde denne aandelige Velsignelse og Kundskab, hvis vi kun lever saaledes, at den Helligaand kan meddele os et Vidnesbyrd om Faderen og Sønnen og bringe Fred til os, som jeg allerede har henvist til, og som Jesus har lovet:

»Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder; jeg giver eder ikke, som Verden giver. Eders Hjerte forfærdes ikke og forsage ikke!« — — Johs. 14: 27.

At Herren vil give os dette Vidnesbyrd, som jeg erklærer er mit Vidnesbyrd, saaledes at I kan leve i Fred og Glæde, at vore Hjerter maa blive opmuntret i denne alvorlige og vanskelige Tid, at vi med Tillid maatte kunne se Fremtiden i Møde besjælet med den Kundskab, at Gud kender os, at vi er hans Børn, og at han vil velsigne os, hvis vi holder hans Bud, er min ydmyge Bøn i Jesu Navn. Amen.

Generalkonferencen, 6. April 1946.

For 96 Aar siden

Den 14. Juni 1850 landede Apostel Erastus Snow og Ældsterne John P. Forsgren og George P. Dykes i København for sammen med Ældste Peter O. Hansen, der var kommet nogle Uger i Forvejen, at aabne en Mission i Skandinavien.

Allerede den 12. August samme Aar blev 15 Personer indlemmet i Kirken ved Daab i Øresund. Daaben forrettedes af Apostel Snow. Naar vi ser tilbage paa den forløbne Tid, har vi kun Grund til at glæde os over den store Fremgang, Kirken har haft her og i vore nordiske Broderlande. Det var under beskedne Former, Pionerarbejdet paabegyndtes. vi maatte leje smaa Lokaler og Stuer, men intet kunde hindre Herens Tjenere i at gaa frem og tjene ham med al deres Styrke. Lidt efter lidt skabte de blomstrende Menigheder over alt i Landet, den første Gren organiseredes i København, den anden i Aalborg.

I Dag ejer vi fire smukke Kirkebygninger i dette Land og har gode Grene flere Steder. Om fire Aar skal vi fejre Mindet om Evangeliets Indførelse i Danmark. Det er en Spore for os til at tage fat og gøre Missionen endnu mere blomstrende, saa at Jubilæumsaaret kan fejres med Glæde og Tilfredshed.

Den 12. August bliver det 96 Aar siden modige og stærkt troende Sjæle sluttede sig til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det krævede personligt Mod og Overbevisning at tage dette Skridt. Men deres Handling bragte utallige Velsignelser med sig, som er gaaet i Arv til Børn og Børnebørn, som i Dag priser deres modige Forfædre.

I Aarenes Løb har mange Tusinde sluttet sig til Kirken i Danmark, men langt over Halvdelen af disse er emigreret til Amerika, hvor de har været med til at kaste Glans over deres Kirke og det Land, hvor de saa Dagens Lys.

Vi mindes disse første Pionerer i Danmark med Kærlighed og vil aldrig glemme deres modige Indsats.

O. B. W.

Det fuldkomne Liv

Jesus Kristus er Verdens eneste Eksempel paa det fuldkomne Liv. Han kom ind i en Verden, hvor Fejltagelse og Hykleri næsten holdtes i Ære, men hans Hjerte bevægedes aldrig af forloren Smiger bort fra den himmelske Sandhed, han kom for at forkynde. Han saa Hulheden i den muntre selskabelige Svikmølle, men lod sig ikke bedrage af dens Tomhed. Han saa ufattelig Rigdom omgivet af krybende Tjenere og valgte selv at blive alles Tjener. Omkring ham var overfladiske Sjæle, der søgte efter Magelighed, men han fandt sin Sjæls Storhed under Byrden af Verdens Sorger og Bekymringer, som han bar.

Han omgikkes syndige Mennesker, men tog aldrig Del i deres Laster. Han saa den materielle Rigdoms Pragt, men gjorde aldrig Fordring paa saa meget som et ensomt Sted, hvor han kunde lægge sit Hoved. Han saa jordisk Herlighed, men blev aldrig indfanget af dens Glitter og Stads. Han stod rank overfor den verdslige Magt og var aldrig krybende overfor Undertrykkelse. Han besøgte de fattige, de foragtede og de udstødte og gav dem i rigt Maal af sin ubegrænsede Sympati. Med en Kærlighed, der havde sit Udspring i hans eget rene Hjerte, hævede han de udstødte og elendige til Hæder og Renhedens Skønhed. Han aflagde Besøg hos de syge, gengav dem deres Helbred: Styrke til de svage, Synet til de blinde og Hørelsen til de døve. Han kendte Sorg og blandede sine egne Taarer med Menneskenes Taarer. Han blev haanet, men svarede aldrig med Haansord. Der blev spyttet paa ham, men han tabte ikke Fatningen. Han var hadet, og elskede dem, der hadede ham Han led en frygtelig Død og velsignede dem, som korsfæstede ham. Hans fuldkomne, sejrrige Liv fik Skeptikeren Rousseau til at sige: »Sokrates døde som en Filosof, Jesus Kristus som en Gud.«

Nephi Jensen

Endnu en Tak!

Jeg vil gerne gennem disse faa Linier have Lov til at sige vor afgaaede Missionspræsident Orson B. West og hans Hustru Tak for den Tid, de har virket i Spidsen for den danske Mission, og jeg er vis paa, at jeg taler paa alle Søskendes Vegne, naar jeg siger, at det er med Vemod i Hjertet, vi ser dem forlade den Plads, hvorfra de har fort den danske Mission gennem Krigens vanskelige Aar.

Med aldrig svigtende Taalmodighed og Kærlighed har de varetaget Kirkens og Medlemmernes Tarv, aldrig har Søskende forgæves bedt om deres Bistand, i aandelige og timelige Problemer har de staaet Søskende bi med Raad og Daad, ja, bogstavelig talt Dag og Nat har de staaet til Disposition, naar nogen har kaldt paa dem.

Aldrig før har nogen dansk Missionspræsident staaet over for saa store Vanskeligheder som Broder West; der er sikkert ikke mange Medlemmer, som i Virkeligheden er klare over, hvor store de har været; uden nogen som helst Forbindelse med Kirkens Ledelse i Amerika har Broder West maattet tage Stilling til alle Problemer, baade aandelige og materielle, og har maattet kæmpe med Restriktioner af mangfoldige Slags, men trods alle Vanskeligheder er Kirken vokset og gaaet fremad gennem disse seks et halvt Aar; det er i Sandhed rigtigt, at Kirken trives bedst, naar der er Vanskeligheder at overvinde, Medlemmerne holder da mere sammen, og det er under de vanskelige Tider, man bedst lærer, hvem der stotter Kirken mest. I disse vanskelige Aar er Medlemsantallet steget, og Modedeltagelsen har været lige saa stor som for Krigen, og de Medlemmer, der er blevet indlemmet i Kirken ved Daab i disse Aar, er alle trofaste og deltager aktivt i Kirkens Arbejde og er ikke kun Medlemmer paa Papiret.

For forste Gang i den danske Missions Historie har vi ogsaa kunnet klare os selv okonomisk uden Tilskud fra Amerika, ja, vi har endda kunnet oparbejde et betydeligt Overskud, og alt dette til Trods for, at alle Udgifter er steget i næsten uhyggelig Grad.

Denne Fremgang for Kirken maa vi forst og fremmest takke Herren for, som har været med os i Krigens vanskelige Aar; men uden Broder og Søster West's utrættelige Arbejde for Kirkens og Medlemmernes Ve og Vel vilde dette Resultat aldrig være naaet.

Det er derfor med et oprigtigt Hjerte, jeg paa Soskendes og egne Vegne siger dem en hjertelig Tak for den Tid, de har ledet den danske Mission, idet jeg samtidig beder, at Herren vil velsigne dem i rigeste Maal paa deres fremtidige Vej.

Mary Kaiser.

LANDET RUNDT ...

LANDET RUNDT

AALBORG *Velsignelse.* Søndag d. 16. Juni blev Ellen og Svend Aage Nielsens lille Datter, født d. 19. April 1946, velsignet af sin Morfader, Ældste Edvard Giessing, og fik Navnet Birthe Giessing Nielsen.

AARHUS. *Velsignelse.* Søndag d. 9. Juni blev Dagmar og Tage Møllers lille Datter, født d. 7. Maj 1946, velsignet af Missionspræsident Orson B. West og fik Navnet Anna Marie Nielsen Møller.

Den 22. Juni 1946 blev følgende indlemmet i Kirken ved Daab:

Pauli Frank Vohlert Nielsen, døbt af Ældste Frede Thomsen, Haandspaalæggelse ved samme, *John Phill Andersen*, døbt af Ældste Peter Olsen, Haandspaalæggelse ved Lauritz Christiansen, *Tove Holck Kirsted*, døbt af Kirstein Kirsted, Haandspaalæggelse ved Frede Thomsen, *Ruth Christiansen*, døbt af Lauritz Christiansen, Haandspaalæggelse ved Peter Olsen.

Velsignelse: Den 8. Juni blev Else Marie Vohlert Nielsens lille Datter, født d. 24. April 1946, velsignet af Ældste L. Nielsen Clark og fik Navnet Annette Vohlert Nielsen.

BRØNDERSLEV. Medlem Christian Nielsen, Damgade Nr. 2 i Brønderslev, fylder 18. August 70 Aar. Han har været Medlem af Kirken i c. 40 Aar.

KØBENHAVN. *Bryllup.* Lørdag den 15. Juni viedes i Esbjerg Ældste Alfred Ingemann Hansen til Søster Dagny Laurette Christiansen. Vielsen foretoges af Missionspræsident Orson B. West.

RANDERS. *Daab.* Søndag den 7. April blev Hedvig Linda Ørum Christensen døbt af Ældste Frede Thomsen og fik Haandspaalæggelse af Ældste Thorvald Jensen.

Den 22. Juni blev *Edvard Ørum Kristensen* døbt af Ældste Frede Thomsen, — Haandspaalæggelse af Ældste Richardt Nielsen.

SILKEBORG. *Velsignelse.* Søndag den 16. Juni blev Metha og Orvill Hess Thomsens lille Datter, født den 4. Juni 1946, velsignet af Ældste Frede Thomsen og fik Navnet Anna Engla Hess Thomsen.

— —

Alle ovenstaaende Søskende ønskes hjertelig til Lykke!

ESBJERG DISTRIKT: Den 9. Juni afgik Ældste *Hans Peter Hansen*, Fredericia, ved Døden i en Alder af 83 Aar. Hans Peter Hansen havde staaet som Medlem af Kirken siden 1896. Paa Alderdomshjemmet, hvor Broder Hansen boede, blev han betroet forskellige Tillidshverv, og han viste i sit daglige Liv, hvorledes en Sidste Dages Hellig bør leve.

Ære være hans Minde!

MISSIONÆRER

Ankomst:

Den 17. Juli ankom Ældste Enoch Henriksen og Hustru Anna Henriksen fra Salt Lake City til Danmark.

Den 17. Juli ankom Søster Edith Melgaard fra Fairvieuw, Utah, til Danmark.

KIRKELIGE NYHEDER FRA HELE VERDEN

Britiske Mission.

Selvoy J. Boyer, Biskop i Springville, Utah, er fornylig blevet udnævnt til Præsident for Den britiske Mission og efterfølger Præsident Hugh B. Brown.

Præsident Boyer har tidligere været Missionær i England. Han var Borgmester i Springville.

Tjekoslovakiske Mission.

Ældste Wallace F. Toronto, der tidligere har præsideret over Den tjekoslovakiske Mission, er blevet beskikket til at vende tilbage som Præsident.

Præsident Toronto har haft noget at gøre med den tjekoslovakiske Mission næsten lige siden den blev organiseret. Før hans Kald var han Raadgiver i Parleys Wards Biskopsraad.

Louise Y. Robison.

Mrs. Louise Y. Robison, der var Præsident for de kvindelige Hjælpeforeningers Generalhovedbestyrelse fra Oktober 1928 til 31. December 1939, døde den 30. Marts 1946.

Søster Robison havde deltaget aktivt i Kvindelig Hjælpeforenings Arbejde siden 1898.

Alice Almira Robinson Richards,

Apostel Richards Hustru, afgik ved Døden 21. April 1946.

Søster Richards har haft mange Opgaver indenfor Kirken og har rejst meget sammen med sin Mand, der nu er Præsident for de tolvs Raad.

Søster Richards var Moder til 15 Børn, hvoraf 13 overlever hende. En af hendes Sønner er Kirkens præsiderende Biskop Le Grand Richards.



SØNDAGSSKOLEN

(September)

NADVERVERS

Brød og Vand, som nydes her
Minder om vor Frelser kær.
Herre, led os ind i Kærlighed,
Skænk os Trøst og skænk os Fred.

KORLEKTIER

1. Søndag: (Ordsprog 4: 18) »Men Retfærdighedens Sti er lig et straalende Lys, som bliver klarere og klarere indtil højlys Dag«.

2. Søndag: (Math. 5: 6) »Salige er de, som hungre og tørste efter Retfærdighed; thi de skulde mættes«.

3. Søndag (Pagtens Bog 10: 57) »Se, jeg er Jesus Kristus, Guds Søn, jeg kom til mine egne, og mine egne annammede mig ikke«.

4. Søndag (Pagtens Bog 11: 25) »Fornægt ikke Aabenbarelsens Aand, ej heller Profetiens Aand; thi vé den, der nægter disse Ting«.

ORDEN OG PUNKTLIGHED

Det er en Fryd at overvære Moder, hvor der hersker Orden, og hvor Punktlighed har vundet Indpas. Ingen kommer for sent. Alt er tilrettelagt, og alt forlober tilfredsstillende uden Uro eller Mislyd af nogen Art. Tilhørerne er andægtige og følger Programmet med en særlig Interesse. Man føler, at der er opstaaet en vis Kontakt mellem Programmets Udøvere og Tilhørerne, og disse sidste vil sikkert komme igen ved en anden given Lejlighed. *I dette Tilfælde er Maalet naaet.* Hvis man derimod ikke giver Agt paa disse vigtige Principper, vil det ikke vare længe, forend det kan spores og en mærkbar Ligegyldighed breder sig over det hele — man gaar skuffet bort fra et saadant Mode.

Th. B.

INDHOLD: Side

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarhavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.